

Το recruiting πάει **γυμναστήριο**

«Ελάτε να σας δείξουμε τους χώρους μας! *μπλα, μπλα, μπλα* Το κτίριο αυτό κατασκευάστηκε από το μηδέν, ειδικά για γυμναστήριο. Ναι, ναι, και αρχιτέκτονες πελάτες μας δηλώνουν εντυπωσιασμένοι. Εσείς τι επαγγέλλεσθε; Αχ, τι ενδιαφέρον! *μπλα, μπλα, μπλα* Εδώ έρχονται πολλά στελέχη εταιρειών και επιχειρηματίες (με σιγανή, συνωμοτική φωνή). Φέτος έχουμε βάλει και πολλά προγράμματα γιόγκα. Με τόσο στρες στη ζωή μας... *μπλα, μπλα, μπλα* Κάνουμε και πάρτυ κάθε μήνα! Ευκαιρία για xxx + *μπλα, μπλα, μπλα*»

της **Δήμητρας Καρατώλου**,
HR Passport-Career Services,
contact@hrpassport.gr

Μικρό απόσπασμα από την πρώτη γνωριμία μου με Κέντρο Πολλαπλών Χρήσεων και Προσδοκιών στα βόρεια προάστια. Γιατί σκέτο γυμναστήριο πια δεν μπορώ να το πω. Και φυσική άσκηση και πνευματική διαύγεια και υπηρεσίες ομορφιάς και κοινωνικο-επαγγελματικές επαφές.

Και ο συνδυασμός ολόένα εξελίσσεται και πουλάει. Από το ΚΠΧΠ, λοιπόν -που αγόρασε με μηνιαίες δόσεις και τις δικές μου προσδοκίες- τα ακόλουθα περιστατικά επιλογής προσωπικού:

Ημέρα Πέμπτη, λίγο μετά τις 20.00....

Κουρασμένη μεν, γκαζωμένη δε για επίτευξη work-life balance ανεβαίνω στο διάδρομο του ΚΠΧΠ. Στο διπλανό διάδρομο, βαμμένη και χτενισμένη στην εντέλεια φορώντας την τελευταία λέξη της μόδας σε gym outfit γυναίκα γύρω στα 35-40. Επειδή η λεπτομέρεια κάνει τον πρωταθλητή, έχει αφήσει πάνω στο διάδρομο που κινείται με ταχύτητα τραυματισμένης χελώνας επώνυμο νεσεσέρ. Χτυπάει το κινητό της, το σηκώνει.

- Έλα μου. Τι έγινε; Ήρθαν βιογραφικά; Α, ωραία! Περί μου ονόματα!

(Κάπου εκεί αναρωτιέμαι - με ανάμεικτα συναισθήματα- «δική μας αυτή;» και στήνω αυτί...)

- Ποια έστειλε; Απαπαπα! Καλέ, δε θυμάσαι ποια είναι αυτή; Η πρώην γκόμενα του Γιάννη. Τι ποιος Γιάννη ρε συ; Του αδερφού της Ελένης. Ναι, ναι, αυτή. Τώρα τα έχει με έναν μπασκετμπολίστα από ό,τι ξέρω.

(Από την άλλη γραμμή μήλλον γίνεται ανάγνωση των βασικών στοιχείων και προσόντων του εν λόγω βιογραφικού, συμπληρωματικά προς τα καίρια προσωπικά δεδομένα).

- Ναι, οκ, καλά όλα αυτά. Αλλά δεν κάνει.

(Η άλλη άκρη της γραμμής μήλλον ρωτάει το γιατί).

- Γιατί... Δεν κάνει σου λέω!

(Η άλλη άκρη της γραμμής προφανώς ξαναρωτάει).

- Δεν κάνει σου λέω. Γιατί; Γιατί είναι ΠΙΔΑ! (φωνάζοντας) Να μην τη δεις καν!

Κλείνει το τηλέφωνο και εκνευρισμένη κατεβαίνει από το διάδρομο, προσπερνώντας απορημένα βλέμματα.

«Να μην τη δεις καν. Είναι ΓΙΔΑ!»

Τα ερωτήματα στο μυαλό μου πολλά και βασανιστικά:

- Γίδα = Γίδι = Ανεπίδεκτη μαθήσεως; Ακοινωνώντη; Εγώ στα γίδια πάντως μια χαρά team working skills έχω παρατηρήσει.
- Έστω και με αυτή την έννοια, είναι πιστοποιημένη με ακλόνητα επιχειρήματα γίδα ή έτσι φαντάζει στα μάτια της HR του νεσεσέρ;
- Άραγε είναι γίδα, γιατί αυτή τον έριξε τον αδερφό της Ελένης;
- Άραγε είναι γίδα, γιατί και έριξε τον αδερφό της Ελένης και τα έχει με μπασκεμπολίστα;
- Αν ήταν γίδα μεν, είχε όμως δώσει μέσω γνωστού, στο μιλητό, το βιογραφικό της κατευθείαν στον Πρόεδρο της εταιρείας, μήπως θα ήταν μια ικανότατη, συμπαθέστατη γίδα, πρώτο όνομα στη λίστα των υποψηφίων;
- Αν αφήναμε να φανεί σε μια σύντομη συνέντευξη το αν και πόσο γίδα είναι;
- Άραγε, η άλλη άκρη της γραμμής πείστηκε με το επιχείρημα και έριξε το βιογραφικό στα αζήτητα;
- Άραγε η άλλη άκρη της γραμμής πληρώνεται την παραμονή μετά τις 20.00 στο γραφείο;
- Άραγε έτσι «επαγγελματικά» γίνεται το recruiting στην Ελλάδα του 21ου αιώνα;
- Γιατί αυτή την παράμετρο δε μας την έμαθαν στο training που είχα περάσει από πολυεθνική συμβουλευτική εταιρεία πάνω στις μεθόδους επιλογής προσωπικού; Θυμάμαι παραμέτρους αξιολόγησης, όπως ομαδικότητα, επικοινωνία, ευελιξία, οργάνωση, αλλά «γίδα»... Θυμάμαι έντονα και το βασικό στόχο του καλού συνεντευκτή: να ακούει προσεκτικά τον υποψήφιο, με τα ραντάρ του ανοικτά, όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά, ώστε να μην αδικήσει καμία υποψηφιότητα...

Θα ήθελα να βρεθούμε. Επαγγελματικά φυσικά...

Προβληματισμένη προχωρώ προς τα μηχανήματα για καλογραμμωμένη πλάτη. Η HR του νεσεσέρ άφαντη. Σε πρώτο πλάνο μια early 20s ξανθούλα που δείχνει τόσο, μα τόσο αβοήθητη δίπλα στο μηχανήμα κωπηλατικής. Ένας wannabe fit for fun mid 50s την πλησιάζει με διάθεση coaching. «Δεν το κρατάτε σωστά. Να σας δείξω εγώ...» και ξεκινάει ένα διακριτικό

χούφτωμα σε πληθυντικό ευγενείας. Ο διάλογος συνεχίζει προβληψίμος «Έρχεστε καιρό εδώ; *μηλα μηλα μηλα* Πρωινά ή απογεύματα; Α, και έτσι και αλλιώς. Πού δουλεύεις; (ώρα που γνωριστήκαμε πια ο ενικός επιβάλλεται!) Σε τηλεφωνικό κέντρο; Βάρδιες ε... (συμπνευτικά) είχα περάσει κι εγώ από τέτοια θέση, όταν ξεκινούσα. Τι κάνω τώρα; (σκάει χαμόγελο της επιτυχίας) Ε, είμαι λίγο μεγαλύτερός σου. Πλέον, διευθύνω μια εταιρεία (η μικρά δείχνει εντυπωσιασμένη, όμως εκείνος το παίζει υπεράνω). Ναι, ναι, καλά είναι. Δεν παραπονιέμαι. Έχεις σπουδάσει κάτι; Α, τώρα τελειώσεις. Πολύ ενδιαφέρουσα Σχολή! Κοιτά, έχουμε κάποια ανοίγματα αυτόν τον καιρό. Θα ήθελα να βρεθούμε. Επαγγελματικά φυσικά... (είπε η αράχνη στην πεταλουδίτσα). Για να δω αν έχω μαζί μου καμιά επαγγελματική κάρτα... Α, κι όμως! (Όπως τυχαίως ξεχασμένη στο παντελόνι της επώνυμης φόρμας). Λοιπόν, θα περιμένω τηλεφώνημά σου. Πώς είπαμε είναι το μικρό σου; Ωραία, λοιπόν, Κέλυ. Θα σε περιμένω».

Και καθώς ο γερόλυκος της business απομακρύνεται, δεχόμενος συγχαρητήρια χειραψία από συνομήλικο wannabe fit for fun, στο επόμενο μηχανήμα του... διαβόλου συνδράμει την Κέλυ ένας καλογυμνασμένος συνομήλικός της. Και το recruiting προχωράει άνευ business cards. «Τι κάνεις μετά από εδώ; Είσαι για ένα ποτάκι;» Και η Κέλυ, όντας ευέλικτη και διόλου γίδα, δέχεται και φεύγοντας ρίχνει -για να μην ξεχνιόμαστε- κι ένα πολλά υποσχόμενο βλέμμα στο γερόλυκο που με διάθεση εντυπωσιασμού ιδροκοπά στον πάγκο με τα βάρη. Και multi-tasking η μικρά.

Και αύριο τέζα θα είμαι!

Αναμένοντας καρτερικά τη σειρά μου στο μηχανήμα προσαγωγών, ακούω δύο γυναίκες mid 30s να συζητούν:

- «Σήμερα έκανα κοπάνα. Ε, υπερωρίες, υπερωρίες και μπόνους γιοκ. Τράβηξα κι εγώ μια τροφική δηλητηρίαση και ψύχασα. Το πρωί είχα πάει Ερμού και εκτονώθηκα. Είχα ένα άγχος βέβαια μη με δει κανένας γνωστός, αλλά ευτυχώς. Και αύριο τέζα θα είμαι!»

- «Εγώ έστειλα σήμερα το βιογραφικό μου σε γραφείο headhunting. Δουλεύει εκεί μια τύπισσα που πάμε μαζί στο μάθημα yoga. Με είδε πεσμένη και πιάσαμε την κουβέντα μετά. Δεν πάει άλλο με τον προϊστάμενό μου. Σήμερα να φανταστείς πάνω στα νεύρα του με αποκάλεσε γίδα. Άκου γίδα!» **HR**